

Lietuvos istorijos draugijos Panevėžio skyrius

PANEVĖŽIO KRAŠTĄ IŠGARSINĘ

Konferencijos,
įvykusios 2005 m. gruodžio 16 d.,
pranešimų tezės

Panevėžys 2005 m.

*Nuoširdžiai dėkojame firmos “Akvija”
direktorei Daivai Petraitienei*

© Lietuvos istorijos draugijos Panevėžio skyrius

Iš Panevėžio Vytauto Žemkalnio gimnazijos Krašto pažinimo būrelio veiklos

Asta Karaliūtė

Būrelis savo veiklą pradėjo 2000 / 2001 mokslo metais. Pradžioje jis vadinosi Kraštotyros būreliu, o nuo 2001 / 2002 mokslo metų – Krašto pažinimo būreliu. Būrelio vadovas ir įkūrėjas – gimnazijoje Krašto istoriją dėstęs istorikas Petras Juknevičius.

Pastaruoju metu būreliui vadovauja istorijos mokytojas Gintaras Lukošius, o Petras Juknevičius – konsultantas.

Vienas iš pagrindinių būrelio tikslų - skatinti moksleivius domėtis krašto istorija, čia gyvenusiais ir kūrusiais žymiais žmonėmis.

Būrelio nariai rengia konferencijas, talkina leidžiant krašto istoriją populiariančius lanko istorines vietas. Per penkerius veiklos metus pranešimai skaityti 20 – je konferencijų.

Aktyviausios būrelio narės Skaistė Kryžanauskaitė, Asta Karaliūtė, Aida Kentraitė konferencijose dalyvauja tapę studentėmis. Šiuo metu būrelyje aktyviai veikia gimnazistės Agnė Miškinytė, Lina Pačešiūnaitė, Simona Švitinytė ir Rasa Urbonaitė.

Lietuvių raštijos puoselėtojai: J.J. Božimovskiai, S.Bitneris

Petras Juknevičius, Renata Karčiauskaitė, Skaistė Kryžanauskaitė

Božimovskiai, turėję Belinos herbą, žinomi Mazovijoje jau nuo karaliaus Jogailos laikų. Pavardė kildinama iš Božimovcų kaimo pavadinimo. XVI a. Božimovskiai minimi Vilniuje. XVII a. kovų su švedais metu Uždauguvyje Kristupo Radvilos daliniuose rotmistru buvo Danielius Božimovskis. 1845 m. Gardino gubernijoje bajorystę įrodinėjo Silvestras Božimovskis, Fabijono sūnus.

Su Panevėžio kraštu susiję reformacijos judėjimo veikėjai Jonas Božimovskis (vyresnysis) ir Jonas Božimovskis (jaunesnysis).

Jonas Božimovskis (vyresnysis) gimė 1610 m. spalio 11 d., Lietuvoje (tikslesnė vieta nežinoma), Adomo Božimovskio ir Kotrynos Dijakevičiūtės – Božimovskienės šeimoje. Jonas mokėsi Kėdainiuose, nuo 1626 m. Slucke, o vėliau – Šiluvos evangelikų alumnate. 1631 m. vasarą jis buvo paskirtas Kėdainių katechetu. Po metų, Kėdainių sinodo nutarimu, J.Božimovskis buvo išsiųstas studijuoti į Olandiją: 1632 m. įstojo studijuoti į

Utrechto universitetą, 1636 m. studijavo Leidene, 1637 m. – Franekeryje.

1638 m. Jonas Božimovskis sugrįžo į Kėdainius, kur buvo ordinuotas kunigu ir paskirtas klebonu į Naujamiestį, su įpareigojimu aptarnauti Beinoravos evangelikų broliją. 1645 m. jis dalyvavo Torūnės kolokviume. 1652 m. jis išrinktas Žemaičių konsenjoru su būstine Naujamiestyje. 1653 m. J.Božimovskis išrinktas Žemaičių senjoru (superintendentu) ir išsikėlė į Kėdainius.

Pastarasis pareigas jis ėjo iki mirties. Be to, nuo 1663 m. jam teko būti ir Vilniaus senjoru.

Jonas Božimovskis mirė 1673 m. sausio 8 d. Kėdainiuose.

Gyvendamas Kėdainiuose J.Božimovskis nemažai laiko skyrė literatūriniam ir leidybiniam darbui. Kartu su S.Minvydu ir S.Tamošausku jis sudarė ir 1653 m. Kėdainiuose lietuvių kalba išleido „Katekizmą“ („Katechismas Arba Trumpas Pamokslas Wieros Krikščioniszkos del Waykialu Mazu“) ir „Maldas“ („Maldos Krikščioniszkos Wisokiam Meatuy ir reykalams bendriems prigulinczios“), kartu su S.Minvydu iš lenkiškos Jurgio Žarnovco postilės išvertė ir išleido „Summa Aba Trumpas iszguldimas Ewangeliu Szwentu Per Wisus Meatus dienomis Nedelos Bazniciose Krikščioniszkose skaytomu... „. J.Božimovskis į lietuvių kalbą vertė Bibliją, bet šį darbą užbaigti sutrukdė mirtis. Tėvo darbą tęsė sūnus.

Jonas Božimovskis (jaunesnysis) gimė apie 1645 m., greičiausiai Naujamiestyje. Baigė Kėdainių gimnaziją. Manoma, kad 1662 – 1663 m. studijavo Oksforde [Anglijoje]. 1667 m. jis buvo paskirtas katechetu Kėdainiuose. 1668 m. J.Božimovskis evangelikų pamokslininku į Liubčią (Baltarusija). 1670 – 1680 m. jis buvo Slucko evangelikų bažnyčios pamokslininku ir gimnazijos direktoriumi. Nuo 1681 m. jis evangelikų pamokslininkas Vilniuje, o nuo 1685 m. Vilniaus konsenjoras.

Jonas Božimovskis mirė 1687 m. birželio antroje pusėje Vilniuje.

Svarbiausias jo nuopelnas – Biblijos vertimas į lietuvių kalbą. Kartu su S.Bitneriu jo išverstas Naujasis Testamentas išspausdintas 1701 m. Karaliaučiuje.

Jonas Božimovskis buvo vedęs Kotryną Latkovskaitę. Šeima išaugino 7 sūnus, iš kurių penki – Jonas, Danielius, Mikalojus, Samuelis ir Kazimieras – tapo žinomais evangelikų dvasininkais.

Samuelis Bitneris. Reformacijos judėjimo veikėjas Samuelis Bitneris kilęs iš vokiškos Bythnerių šeimos, kuri XVII a. pirmoje pusėje atsikėlė į Lenkiją, o vėliau į Lietuvą. Samuelis gimė apie 1632 m. Lenkijoje. Lietuvoje tėvas buvo Užnerio distrikto konsenjoru, nuo 1660 m. – senjoru. Nors Samuelis gimė Lenkijoje, bet gyvendamas Lietuvoje, gerai pramoko lietuviškai. Mokėsi Slucko gimnazijoje, 1651 m. studijavo Frankfurto universitete. 1663 m. jis

ordinuotas kunigu. 1673 m. S.Bitneris paskirtas Naujamiesčio klebonu. 1687 m. jis Vilniaus konsenjas, 1688 m. – Užnerio superintendantas. Po to kunigavo Biržuose. Nuo 1698 m. S.Bitneris Žemaičių senjoras su būstine Kėdainiuose. Tuo pat metu buvo Karaliaučiaus reformatų parapijos klebonu.

Samuelis Bitneris mirė 1710 m.

1680 m. jis kartu su Jonu Božimovskiu jaunesniu, Stanislovu Monkevičiumi ir Samueliu Lipskiu ėmėsi tęsti J.Božimovskio [vyresniojo] pradėtą darbą – Biblijos vertimą. Vertimo rankraščiai sudegė per Biržų klebonijos gaisrą. 1680 m. Karaliaučiuje išleistas S. Bitnerio spaudai parengtas leidinys „Pradzia pamoksla del mazu Weykialu”.

1695 m. Vilniaus sinodo pavedimu S. Bitneris ėmėsi į lietuvių kalbą versti Naująjį Testamentą, kuris buvo išleistas 1701 m. Karaliaučiuje ir vadinosi „Naujas Testamentas Wieszpaties musu Jezaus Kristaus”.

Leoną Valkūną prisiminus

Violeta Meiliūnaitė

Kalbant apie klasikinę kalbą Lietuvoje negalima pamiršti Leono Valkūno ir jo nuveiktų darbų.

Leonas Valkūnas – klasikinių kalbų žinovas, dėstytojas, vadovėlių autorius, vertėjas – gimė 1914 vasario 4 d. Berniūnuose (apie 5 km nuo Panevėžio), mirė 1990 balandžio 20 d. Vilniuje.

1938 m. jis baigė Kauno universitetą. Nuo 1945 m. dėstė Vilniaus universitete. 1948 – 1956 m. ėjo Istorijos ir filologijos fakulteto prodekanu pareigas, 1960 – 1976 m. – Klasikinės filologijos katedros vedėjas. 1958 m. L.Valkūnas apgynė mokslų kandidato disertaciją, 1963 m. jam suteiktas docento vardas.

Išliko daug ir įvairių jo verstų tekstų – pradedant klasikiniiais kūriniiais ir baigiant Lietuvos raštijos paminklais. Visų vertinusių L.Valkūno verstus tekstus nuomone, stengiamasi (ir pastangos sėkmingos) kuo tiksliau perteikti ne tik originalo mintį, bet ir išlaikyti stiliaus ir ritmikos ypatybes, kitaip tariant, išlaikoma prigimtinė kūrinio dvasia. Jis laikomas bene labiausiai nusipelnisius, kai buvo stengiamasi gauti galimybę Lietuvoje dėstyti klasikinę kalbą (nuo 1953 m. iki 1960 m. klasikinės filologijos kursas iš Vilniaus universiteto programų buvo išbrauktas). Labai aukštai vertinama ir jo pedagoginė veikla. Visų pirma jis yra keletu vadovėlių autorius ar redaktorius – taigi be paskaitų klausymo, dar suteikė galimybę besimokantiems turėti po ranka labai reikalingų knygų (graikų ir lotynų kalbų, senovės mitologijos, antikinės literatūros ir istorijos vadovėlių). Be to, dėstyta ir Universitete. Daugelis studentų prisimena prof. Valkūną kaip labai teisingą ir be galo šviesų žmogų

bei griežtą, reiklų, visą sielą dėstomiesiems dalykams atidavusį pedagogą. Profesoriaus griežtumas net buvo „apdainuotas“ studentiškose „eilėse“.

Pedagogė Valerija Stakionienė

Simona Švitinytė, Rasa Urbonaitė.

Valerija Kaupaitė – Stakionienė gimė 1925 m. spalio 3 d. Nevėžninkuose, Panevėžio rajone. Baigusi Panevėžio mergaičių gimnaziją, 1945 m. įstojo Lietuvos valstybinį kūno kultūros institutą [LVKKI]. V. Kaupaitė - Stakionienė LVKKI baigė su pagyrimu 1948 m. ir buvo paskirta Fizinio auklėjimo teorijos ir metodikos katedros vyr. dėstytoja. 1958 m. ji buvo paskirta katedros vedėja ir šias pareigas ėjo iki 1980 m. Jau būdamas katedros vedėja ji 1958 m. apgynė disertaciją tema „Fizinis auklėjimas Lietuvos mokykloje“. 1961 m. dėstytojai sutektas docentės vardas. Docentė V. Stakionienė 1970 m. Vilniaus universitete apgynė pedagogikos mokslų daktarės disertaciją tema „Moksleivių fizinio tobulumo pagrindai“, o 1971 m. - tapo profese.

1981 - 1993 m. profesorė dirbo katedroje. Mokslinį darbą tęsė r 1993 m. išėjusi į pensiją.

Daug Lietuvos kūno kultūros ir sporto specialistų, vadovaujami profesorės, sėkmingai apgynė disertacijas. Ji vadovavo ir Kijevo, Maskvos, Sankt – Peterburgo bei Tartu sporto specialistų moksliniams darbams.

Profesorė Valerija Stakionienė mirė 2002 m. lapkričio mėn. 13 d. Kaune. Palaidota Petrašiūnų kapinėse.

Svarbiausi jos darbai: „Žmogaus fizinis tobulumas“ [1967], „Tarybinė fizinio auklėjimo sistema“, [su V. Urickaja, 1978], „Fizinių pratimų mokymo pagrindai“ [1980], „Įvairaus amžiaus žmonių fizinio auklėjimo metodika“ [1983], [abi pastarosios kartu su Z. Goliku], „Sportas ir šiuolaikinė sportinė treniruotė“ [Su V. Jasiūnu, 1982].

Kitos knygos: „Fizinis auklėjimas pradinėse klasėse“ [1964], „Fizinis auklėjimas V – VIII klasėje“ [1968, viena iš autorių].

Už nuopelnus jai suteiktas Lietuvos TSR nusipelnusios mokslo veikėjos vardas, 1970 m. apdovanota medaliu „Už šaunų darbą“. 1993 m. V. Stakionienei suteiktas LKKI garbės profesorės vardas. 1995 m. jį apdovanota Didžiojo Lietuvos kunigaikščio Gedimino ordino I – jo laipsnio medaliu.

Kunigas Kazimieras Kuzminskas

Rūta Grincevičiūtė

Kazimieras Kuzminskas gimė 1906 m. spalio 26 d. Baluškių k. Naujamiesčio valsčiuje. 1927 m. baigė Panevėžio berniukų gimnaziją. Studijavo Kauno kunigų seminarijoje ir VDU Teologijos – filosofijos fakultete. Kunigu išventintas 1932 m. Kunigas K.Kuzminskas vikaravo Aleliūnų, Krinčino, Panevėžio šv. Apaštalų Petro ir Povilo parapijose, buvo Vabalninko mergaičių amatų mokyklos kapelionas, Surdegio parapijos klebonas. Baigiantis Antrajam pasauliniam karui, 1944 m. pasitraukė į Vokietiją. Karui pasibaigus, Insbruke [Austrija] baigė Scholastinės filosofijos akyrių ir įgijo scholastinės filosofijos licenciatą.

1960 m. persikėlė į JAV, kur buvo Nekaltojo prasiidėjimo seserų kapelionu. 1974 m. persikėlė į Čikagą. Tais pačiais metais ėmė rūpintis „Lietuvos katalikų bažnyčios kronikos“ leidimu. Jo rūpesčiu buvo išleista 10 tomų minėtos kronikos.

1993 m. kunigas Kazimieras Kuzminskas grįžo į Lietuvą. Savo gimtinėje atstatytoje sodyboje 1996 m. jis įkūrė „Lietuvos katalikų bažnyčios kronikos“ muziejų.

Kunigas Kazimieras Kuzmickas mirė 1999 m. spalio 29 d. Palaidotas Naujamiesčio bažnyčios šventoriuje.

1999 m. kunigas buvo apdovanotas Gedimino ordinu.

Rašytoja Jadvyga Drungaitė

Danguolė Ragažinskaitė

Jadvyga Drungaitė gimė 1905 m. balandžio 1 d. Užpaliuose, Utenos apskrityje, didelėje malūnininko šeimoje. Pradinius mokslus ji baigė Zarasuose. 1921 m. pradeda mokytojauti Bikūnų k., Antalieptės valsč. Atsisakiusi mokytojos darbo, 1923 m. įstoja į Rokiškio gimnaziją, kurią baigia 1927 m. Po kurio laiko įstoja studijuoti į Vytauto Didžiojo universiteto Teologijos – filosofijos fakultetą. Prasidėjus sovietmečiui 1940 m. fakultetas buvo uždarytas. Jadvyga mokslus tęsia Vilniaus universitete. Ji gavo jau tarybinį diplomą, kurį vėliau pakeitė į vokišką. Prasidėjus vokiečių okupacijai, J.Drungaitė atvyksta į tėvų nuomojamą malūną Savitiškyje, šalia Panevėžio. Prasidėjus antrajai tarybinei okupacijai, 1945 m. mirė tėvas. Jadvygai teko dirbti sunkų fizinį darbą malūne. Tik, kai karui baigiantis buvo subombarduotas malūnas, ji nusipirko namelį Panevėžyje, Pušaloto gatvėje. J.Drungaitė miesto Suaugusiųjų gimnazijoje dėstė lietuvių kalbą. Mirus motinai, Jadvyga persikėlė į Berčiūnus pas brolių Antaną, kur ir gyveno iki mirties.

Jadvyga Drungaitė mirė 1994 m. liepos mėnesį.

Pirmuosius savo kūrinėlius Jūružės slapyvardžiu ji išspausdino dar 1918 – 1921 m. besimokydama Zarasų keturklasėje mokykloje. Studijuodama rašė eilėraščius, noveles, publicistinius straipsnius, recenzijas, kurias spausdino „Ryte“, „Pavasaryje“, „Lietuvos Aide“, „XX amžiuje“, „Naujojoje Romuvoje“ ir kt. 1932 – 1933 m. ir 1936 – 1937 m. ji dirbo redaktore „Naujojoje Vaidilutėje“, o nuo 1935 m. iki 1940 m. su pertraukomis redagavo „Moterį“. 1934 m. „Lietuvos aidas“ išspausdino jos novelę „Nuklydėliai meilėje“. Pagal ją parašė ir scenarijų filmui.

Besimokydama Rokiškio gimnazijoje, Jadvyga susirgo džiova, ilgai gydėsi.

Savo šeimos nesukūrė.

Dailininkas Kazimieras Žoromskis

Deimantė Žostautaitė, Vaida Baltušytė

Pasaulinio garso lietuvių dailininkas Kazimieras Žoromskis gimė 1918 m. kovo 4 d. Zacišių k., Naujamiesčio valsč., Panevėžio apskr. [dabar Smilgių sen., Panevėžio r.]. 1928 – 1936 m. jis mokėsi Panevėžio berniukų gimnazijoje. 1938 m. K. Žoromskis įstojo į Kauno meno mokyklą. Vėliau studijas tęsė Vilniaus dailės akademijoje, kurią baigęs 1942 m., išvyko studijuoti Vienos meno akademiją. Ją baigęs, 1945 – 1946 m. studijavo freskos kursą Romos kareliškojoje akademijoje.

Pokario metais, 1946 – 1949 m., K. Žoromskis gyveno Ispanijoje, Madride. Po to persikėlė į Kolumbiją, kur 1950 – 1951 m. dėstė Bogotos Pontificia Javeriana universitete. Dailininkas į JAV atvyko 1951 m. Iš pradžių gyveno Čikagoje, vėliau persikėlė į Niujorką, kur 1956 – 1968 m. dėstė Katan Rozo [Catan – Rose] meno institute, o 1968 – 1986 m. Niujorko meno kolegijoje. Į Lietuvą K. Žoromskis sugrįžo 1986 m.

Grįžo į Lietuvą. Mirė 2004 m.

Individualias parodas dailininkas yra surengęs 1947 - 1949 m. Madride, 1950 m. Bogotoje, 1954 – 1955 m. Čikagoje, be to, visoje eilėje lietuvių kolonijų. Dalyvavo daugelyje grupinių parodų, tarp jų 1958 – 1960 m. visų JAV dailininkų rinktinėse parodose. 1983 m. surengė parodą Vilniuje, 1988 m. čia surengta jubiliejinė dailininko paroda, 1989 m. – Maskvoje, Tretjakovo galerijoje. Dailininkas yra nutapęs apie 1000 kūrinių. Jo kūrinių yra įsigiję Ispanijos Saragosos ir Bilbao muziejai, eilė kolekcionierių Madride, Bogotoje, Čikagoje.

Po studijų dailininko kūrybai būdingas perėjimas iš akademizmo į impresionizmą. Vėliau dailininko kūryba pasuka fovizmo link, o paskutiniaisiais gyvenimo užsienyje metais jo kūrybai būdingas abstrakcionizmas. Žymesni kūriniai: „Botanikos sodas“ [1949], „Sienų ir skelbimo lentų“ ciklas [1962 – 1970], „Perkūno šventykla“ ir kt.

Dailininkas Kazimieras Žoromskis yra parašęs grožinių kūrinių. 1994 m. išleista poema „Lato sakmės“.

Klaipėdos krašto šviesuolis, atgulęs Panevėžyje

Saulius Jučys

Gustavas Juozapaitis - laikomas Klaipėdos krašto lietuviškos bankininkystės pradininku. Jis taip pat yra vienas iš nedaugelio Klaipėdos krašto poetų, lietuvininkų veikėjas.

G.Juozapaitis gimė 1895 m. spalio 24 d. Berštininkų kaime [Šilutės r.]. Tilžės gimnazijoje baigė 6 klases. Studijavo Vokietijoje bankininkystę [finansininkų kursus]. Mokėjo vokiečių, prancūzų, anglų kalbas. Iki Antrojo pasaulinio karo dirbo redakcijose, bankuose. 1919 m. įstojo į Tilžės „Spaudos“ leidybinę draugiją. Su kitais įsteigė Pleškių jaunimo draugiją „Liepą“, Tilžės - „Nemuną“. 1921m. išrenkamas Klaipėdos „Donelaičio“ draugijos pirmininku. 1922 m. padėjo steigti „Aukuro“ draugiją. Buvo Akcinės bendrovės „Baltija“ valdyboje, „Ryto“ bendrovės priežiūros taryboje, bendrovės „Sandėlis“ ir ribotos atsakomybės bendrovės „Sargas“ vienas iš kūrėjų. 1924-1925 m. G.Juozapaitis leido laikraštį „Pajūrio sargas“, 1924-1926 m.- dienraštį „Klaipėdos pėdos žinios“. Taip pat paliko pėdsakų Klaipėdos krašto lietuvių verslininkų visuomeninėje veikloje: buvo vienas iš Klaipėdos pirklių draugijos steigėjų, 1936 m.- Klaipėdos verslininkų sąjungos centro valdybos sekretorius. Paskelbė vertingų žinių apie Klaipėdos krašto lietuvių ekonomines organizacijas.

1919 m. G.Juozapaitis kartu su kitais įsteigė Lietuvių banką [vėliau pervadintas į Tautinį lietuvių banką]. Buvo šio banko vadovu. Tai buvo vienintelis bankas pagal savo išgales rėmęs lietuvius.

G.Juozapaitis buvo E.Borcherto direktorijos narys, 1927 m. krašto gubernatoriaus norėję jį paskirti direktorijos pirmininku, tačiau tam pasipriešino vietinės vokiečių partijos.

Daugiausia eilėraščių jis parašė ir periodikoje paskelbė 1914-1923 m. Pasirašinėjo Sėjaus slapyvardžiu. Jo eilės buvo mėgstamos jaunuomenės. Eilėmis bandė išsakyti buities apmąstymus ir savo nuotaikų kaitą. Vokiečiams užėmus Klaipėdos kraštą Gustavas Juozapaitis apsigyveno Panevėžyje. Dirbo

Panevėžio ir Biržų įmonių buhalterijose. Kodėl jis persikėlė į Panevėžį liko mįslė. 1941 m. Panevėžyje buvo palaikytas žydu ir suimtas. Išgelbėjo karininkas, pažįstamas nuo Klaipėdos laikų. Kūrė eiles ir Panevėžyje, deja viską: asmeninius dokumentus, nuotraukas, rankraščius pats autorius sunaikino, kai sužinojo kad serga nepagydoma liga. 1954m. balandžio 14 d. G.Juozupaitis nusižudė.

Praėjo 50 metų nuo G.Juozupaičio mirties, bet Panevėžyje jį retai kas prisimena. Jis yra gal vienintelis lietuvininkas – veikėjas atgulęs Panevėžyje.

Tezių autoriai

Vaida Baltušytė, Šiaulių universiteto Menų fakulteto studentė.

Rūta Grincevičiūtė, Panevėžio Vytauto Žemkalnio gimnazijos moksleivė.

Saulius Jučys, Panevėžio rajono savivaldybės viešosios bibliotekos Bernatonių filialo vyr. bibliotekininkas.

Petras Juknevičius, istorikas, Panevėžio rajono savivaldybės administracijos vyresnysis specialistas paveldui.

Asta Karaliūtė, Vytauto Didžiojo universiteto Humanitarinio fakulteto studentė.

Skaistė Kryžanauskaitė, Vilniaus universiteto Kauno humanitarinio fakulteto studentė.

Violeta Meiliūnaitė, Lietuvių kalbos instituto ir Vytauto Didžiojo universiteto doktorantė.

Simona Švitinytė, Panevėžio Vytauto Žemkalnio gimnazijos moksleivė.

Rasa Urbonaitė, Panevėžio Vytauto Žemkalnio gimnazijos moksleivė.

Deimantė Žostautaitė, Šiaulių universiteto Humanitarinio fakulteto studentė.

Turinys

Iš Panevėžio Vytauto Žemkalnio gimnazijos Krašto pažinimo būrelio veiklos.....	3
<i>Asta Karaliūtė</i>	
Lietuvių raštijos puoselėtojai: J.J. Božimovskiai, S.Bitneris.....	3
<i>Petras Juknevičius, Renata Karčiauskaitė, Skaistė Kryžanauskaitė</i>	
Leoną Valkūną prisiminus.....	5
<i>Violeta Meiliūnaitė</i>	
Pedagogė Valerija Stakionienė.....	6
<i>Simona Švitinytė, Rasa Urbonaitė.</i>	
Kunigas Kazimieras Kuzminskas.....	6
<i>Rūta Grincevičiūtė</i>	
Rašytoja Jadvyga Drungaitė.....	7
<i>Danguolė Ragažinskaitė</i>	
Dailininkas Kazimieras Žoromskis.....	8
<i>Deimantė Žostautaitė, Vaida Baltušytė</i>	
Klaipėdos krašto šviesuolis, atgulęs Panevėžyje.....	9
<i>Saulius Jučys</i>	
Tezių autoriai.....	

Asta Karaliūtė. Krašto pažinimo būrelis Panevėžio Vytauto Žemkalnio gimnazijoje.

Rūta Grincevičiūtė. Kunigas Kazimieras Kuzminskas.

Violeta Meiliūnaitė. Klasikinės filologijos žinovas.

Simona Švitinytė, Rasa Urbonaitė. Pedagogė Valerija Stanionienė.

Danguolė Ragažinskaitė. Rašytoja Jadvyga Drungaitė.

Vaida Baltušytė, Deimantė Žostautaitė. Dailininkas Kazimieras.

Juknevičius Petras, Skaistė Kryžanauskaitė. Lietuvių raštijos puoselėtojai Božimovskiai

Tezės išleistos D.Petratienės firmos „Akvija“ lėšomis

Firma atlieka įvairius patalpų ir lauko teritorijų valymo ir nuolatinės priežiūros, pastatų ūkio valdymo ir eksploatacijos darbus.

Paliūniškio g. 3, Panevėžys LT-35113

Tel.: 8-45 467697, faks.: 8-45 582009,

el.paštas: akvija@akvija.lt

www.akvija.lt

Kiti rėmėjai

Panevėžio kraštotyros muziejus

Sudarytojas ir redaktorius Petras Juknevičius

Korektorė Agnė Miškinytė

Maketavo Svetlana Jerpyliova

Spaudė UAB "Sagros reklama",

Stoties g. 42, Panevėžys

Tiražas 100

Panevėžys 2005